

ЕФЕКТИТЕ ОТ ВИЖДАНЕТО НА БОЖИЯТА СЛАВА

Дейвид Уилкерсън

21 Юни, 1999

Словото ясно ни казва, че за всеки истински последовател на Исус е възможно да види и разбере Божията слава. Наистина, нашият Господ открива Своята слава на всички, които се молят и я търсят усърдно. Още повече, аз вярвам, че откровението за Божията слава ще подготви Неговите хора за опасните дни, които предстоят. Павел заявява, че това откровение „... може да ви назидава и да ви даде наследството между всичките осветени!” (Деяния 20:32).

Обратно на мисленето на някои Християни, Божията слава не е някакво физическо проявление. Тя не е обземащо те чувство на екстаз. Нито е някаква свръхестествена аура или ангелска светлина, която блясва изведнъж. Казано просто, Божията слава е откровение за Неговата природа и качества! Самият Господ определя така Своята слава в Словото. Ето защо, когато се молим: „Господи, покажи ми славата Си” ние всъщност се молим: „Татко, разкрий ми какъв Си Ти.” И ако Господ наистина ни даде откровение за Своята слава, то е откровение за това, като какъв Той иска да бъде познаван от нас. Опитността на Моисей с Божията слава доказва тази истина. Господ изпрати Моисей да освободи Израел без да му даде пълно откровение за това какъв е Богът на Израел. Господ просто му каза: „Върви и кажи 'АЗ СЪМ' ме изпрати.” Но Той не даде никакво обяснение за това кой беше „АЗ СЪМ”. Вярвам, че именно за това Моисей извика, „[Господи] ...покажи ми, моля, славата Си” (Изход 33:18). Моисей имаше силен глад и жажда да разбере какъв бе великият „АЗ СЪМ” и каква бе Неговата природа и характер. И Господ отговори на Моисеевата молитва. Първо, Той нареди на Моисей да се скрие в пукнатината на една скала. Но докато Моисей чакаше да се появи Божията слава, той не видя никакви светкавици, не чу тътен или земеръс. По-скоро, Божията слава дойде при него чрез едно просто откровение: „Господ замина пред него и прогласи: Господ, Господ, Бог жалостив и милосърд, дълготърпелив, Който изобилства с милост и с вяроност, Който пази милост за хиляди поколения, прощава беззаконие, престъпление и грех...” (Изход 34:6-7).

Бог разкрива Своята мощ или слава единствено когато преследва някаква цел. И така, каква беше целта Му тук? Със сигурност не за да даде на Моисей едно вълнуващо преживяване. Нито пък да му даде завещание, нещо, за което би могъл да разказва на своите деца и внуци. Не - Бог позволи на Моисей да види Неговата слава за да бъде той променен от вида ѝ! И същото важи днес и за нас. Бог ни разкрива Своята слава, та когато я видим, да бъдем променени по Негов образ и подобие! Днес Исус Христос е точният образ на това, какъв е Бог. Когато Нашият Господ дойде в плът, това беше едно пълно откровение на милостта, благодатта, добротата и готовността на Небесния Отец да прощава. Бог вложи всичко от Своята природа и характер в Исус. И всяко откровение за Неговата слава, което Той ни дава, има за цел да ни променя по образ и подобие на Христос! Апостол Павел добре разбра целта и ефекта от виждането на Божиата слава. За него тя беше сила, която можеше да променя наблюдателя - да революционизира живота на всеки последовател на Христос.

„А ние всички, с открито лице, като в огледало, гледайки Господната слава, се преобразяваме в същия образ, от слава в слава, както от Духа Господен” (2 Коринтяни 3:18)

Павел ни казва: „Веднъж щом разберете това откровение за Божиата слава - за Неговата любов, милост, благодат, дълготърпение и готовност да прощава - Святият Дух ще отваря постоянно очите ви към все повече от тези аспекти на Неговата природа и характер. Вие ще имате едно постоянно нарастващо откровение за Бог по начин, по който Той иска да бъде познат на вас!”

После Павел още по-силно подчертава: „Дано Бог на нашия Господ Исус Христос, славния Отец, ви даде дух на мъдрост и на откровение, за да Го познаете, и да просвети очите на сърцето ви, за да познаете каква е надеждата, към която ви призовава, какво е богатството между светиите на славното от Него наследство” (Ефесяни 1:17-18)

Възлюбени, Бог иска да ни каже: „Моисей разбра Моята слава, но сега искам вие да я разберете. Аз искам да отворя очите ви чрез Духа Си, за да ви покажа какъв Съм. Аз не Съм само Бог на гнева и възмездието. Моята същност е любов!”

„Чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца, тъй че закоренени и основани в любовта да бъдете силни да разберете заедно с всичките светии, що е широчината и дължината, височината и дълбочината, и да познаете Христовата любов, която никое знание не може да обгърне, за да се изпълните в цялата Божия пълнота” (3:17-19).

Павел ни казва: „Нека това откровение за Божията слава да стане толкова реално за вас, че да станете закоренени и основани в него. Продължавайте да го търсите, изучавате, изисквате, да го прилагате в живота си - докато видението за Христовата слава блесне във вас! Когато стоите на Словото, търсейки откровението за Неговата слава, вие ще бъдете променяни. И ще продължавате да се променяте от слава в слава!”

„На Него да бъде слава в църквата и в Христа Исуса...” (стих 21).

1. Първият и най-важен ефект от славата е: промяна във взаимоотношенията ни с Господа

Когато Моисей видя това откровение за Божията слава - че Бог е благ, любящ, грижовен, милостив, прощаващ - той бързо падна на колене и се поклони. „Тогавя Моисей бързо се наведе до земята и се поклони” (Изход 34:8)

Откровението за Божията природа порази този човек. Той разбра колко милостив и дълготърпелив е Бог към Своите чада - включително и към коравовратните люде, идолопоклонниците и към тези, които Го огорчават. Моисей бе толкова развълнуван от това откровение, че излезе бързо от пукнатината, падна и се поклони!

Важно е да се отбележи, че това е първото споменаване на Моисей да се покланя. Преди това откровение за Божията слава, ние виждаме Моисей да се моли и ходатайства, да плаче и умолява Бог за Израел, говорейки с Него лице в лице. Ние го чуваме да пее хваления към Бог на победния бряг на Червено море. Чуваме го да

призовава Господ при горчивите води на Мера. И ние чуваме отчаяния му вик към Бога при Рафидим, когато хората бяха готови да го убият с камъни за това, че не беше осигурил вода. Но това е първият път, където четем думите: „Моисей се поклони.”

Аз вярвам, че този стих ни говори много за църквата днес. Той казва, че един Християнин може да се моли усърдно без изобщо да се покланя истински. Наистина е възможно да бъдеш молитвен войн и ходатай и все пак да не си поклонник на Бога. Ти може да се застъпваш за своите спасени деца, да се молиш за нуждите на цялата църква, да бъдеш свят и смирен, търсейки да споделиш Божия товар - и въпреки това никога да не се покланяш истински пред Него!

Аз не искам да прибавям нова дефиниция за поклонение. Има вече твърде много издадени книги за разнообразните начини на поклонение. Но ще кажа само това: Поклонението не може да се научи! То е спонтанен отклик - действие на сърце, което е било поразено от откровението на Божията слава и Неговата невероятна любов към нас. Поклонението е отклик на благодарност. То признава, че ние би трябвало отдавна да сме унищожени от греха си, докарвайки пълния Божий гняв за всички наши провали и грешки - но вместо това, Бог дойде при нас с могъщото откровение: „Аз все още ви обичам!”

В този момент Моисей не умоляваше за грешния Израел. Той не молеше Господ за водителство. Той не викаше за чудо на освобождение, или за сила, или за мъдрост. Той се възхищаваше пред откровението за Божията слава!

Моисей можеше да се покланя, макар и да не беше изпълнен с надежди за Израел. Той знаеше, че хората бяха склонни към отстъпничество - че те криеха златните идоли, които бяха донесли от Египет. Въпреки, че Моисей беше склонил Бог да ги пощади след тяхното идолопоклонство със златното теле, сега сигурно си мислеше: „Как аз ще мога някога да задържа тези хора заедно? Колко дълго още Бог ще търпи тяхната тайна страст и идолопоклонство? Кога ще се изчерпи Неговото търпение?”

Тук изглежда сякаш Моисеевите молби от името на Израел бяха по-състрадателни от Божиите чувства към народа. Но истината е, че Бог нямаше намерение да унищожава тези хора. Той вече имаше всичките Свои обещания за тях в ума Си. Не, това беше един „тест по милост“ за Моисей. Господ питаше слугата си: „Как ще ме представиш пред хората? Дали като отмъстителен Бог, Който е изпълнен само с осъждане? Не - Аз съм милостив, дълготърпелив, винаги готов да простя на Моя народ!”

Това беше откровението! И то успокои Моисеевото сърце. Наистина, докато още се покланяше, той започна да изисква и прилага на дело славата, която Бог му откри: „Божията милост ще ни изведе до край! Той е дълготърпелив и ще ни прости. Каква слава! Каква утеха, каква надежда!”

Моисей незабавно започна да се моли: „Господи, Ти каза, че би простил беззаконието и престъплението на хиляди. Ето ги тези хиляди пред Теб. Ние всички сме коравовратни и се нуждаем от милост. Така че, Господи, дари ни с Твоята милост. Прости многото ни грехове!” (виж Изход 34:9).

Този пасаж безпогрешно доказва, че откровението за Божията слава е неразделна част от поклонението!

Истинското поклонение пред Бог е когато Той види своите хора да възприемат правата, които Той им е дал чрез Словото Си

Откровението за Божията слава би трябвало да бъде изворът на цялото ни поклонение. Ние редовно трябва да предявяваме Неговата слава, заявявайки: „Господи, аз знам, че Ти си свят и справедлив и няма да си затвориш очите за греха. Но аз също съм видял Твоята слава. И знам, че Ти нямаш намерение да ме унищожиш. Ти не ме осъждаш в моите борби. Напротив, Ти ми показваш колко любящ и дълготърпелив Си към мен. Аз знам, че заслужавам отхвърляне. Толкова често съм се провалял, че би трябвало да бъда отхвърлен винаги. Но Ти ми разкриваш, че си милостив, благ, с нежно сърце!”

От време на време, през годините прекарани в служение, аз съм бил съкрушаван от врагове, които са се изправяли срещу мен. В тези моменти аз чувствах дисциплинирането на Господ като пръчка върху гърба си. Спомням си по-специално един период, когато срещу мен се злословеше от всички страни. Други служители ме питаха, „Дейвид, чувам за теб съмнителни неща. Верни ли са? Всичко това по твой адрес от дявола ли идва или Бог се опитва да Ти говори?“

Дори и въпроси като този ме засягаха! Не след дълго бях напълно съкрушен поради емоционалната болка от всичко това. Нарастваше физическото ми изтощение от тази продължаваща борба. В един момент аз едва се съгласявах да отида на църква за да проповядвам.

Една сутрин жена ми буквално трябваше да ме повдигне от стола в кабинета ми. Около средата на пътя до църквата аз й казах, че не можех да продължа. Не можех да издържа да срещна и един човек на службите ни, който да се чуди дали съм фалшив. Накрая извиках, „Господи, какво съм направил за да заслужа това? Къде сгреших?“

И тогава един ден Бог ме насочи към тази молитва на Еремия: „Господи, наказвай ме, но с мярка, не в гнева Си, да не би да ме довършиш“ (Еремия 10:24).

Тези думи на Еремия се превърнаха в моята ежедневна молитва през цялото това тежко време на изпитание: „Господи, ако е необходимо, наказвай ме и ме съди. Но моля Те - не го прави в гнева Си! Ако чуя още една гневна дума, това ще ме погуби. Аз ще бъда довършен. Моля Те, не ме превръщай на прах, Господи. Достатъчно ми е зле!“

Всеки път когато произнасях тази молитва, Господ ми отговаряше: „Дейвид, ако Аз избира да те накажа, то е защото те обичам. Това изпитание въобще не е свързано с някаква Моя присъда. Аз съм милостив, благ, любящ, дълготърпелив към теб. Сега стой и гледай Моята слава!“ Това знание за Неговата слава ме преведе до място на пълен покой. Бог ме защити и възстанови от всички страни.

Възлюбени, веднъж получил това откровение за Божията слава, вече никога няма да се страхуваш, че Той ще те накаже в гнева Си. Той носи Своят жезъл в нежна, любяща ръка. Той ще ни дисциплинира,

но само с милостиво състрадание. Той никога няма да ни нарани или отхвърли. Това не би ли накарало нашите сърца да се разтопят пред Него в поклонение, както Моисеевото?

Още повече, Бог разкри Своята слава в Христос, така че ние да я предявяваме! Тя е наше приписано право, и трябва да бъде изисквана. Когато Павел казва: „Не осуетявам Божиата благодат...” (Галатяни 2:21), той има в предвид: „Аз няма да анулирам Божието предложение на милост чрез отхвърлянето му!”

Тези, които истински се покланят на Бог изискват благословието на Неговите обещания. Те виждат славата на Неговата любов в Христа - и те се държат за тази слава за да изцели и успокои техните измъчвани души!

2. Вторият ефект от виждането на Божиата слава е промяна в изражението

„И Израилтяните виждаха лицето на Моисея, че кожата на лицето му блестеше; а Моисей пак туряше покривалото на лицето си, догде да влезе да говори с Господа” (Изход 34:35).

Изражението на човек е външният израз на това, което е в сърцето му. И Моисеевото лице просто отразяваше Божиата слава в душата му! Преди това Моисей беше насаме с Господа четиридесет денонощия без да се промени изражението му. По онова време, той се върна от Божието свято присъствие, за да се разправи с идолопоклонничеството на Израел пред златното теле. Тогава никой не видя лицето му да блести. Но по-късно, когато откровението за Божиата слава стана реалност за него, това промени самия вид а Моисей! Ти можеш да къпеш в Божието присъствие колкото си искаш. Но съвсем друго е Неговата слава да ти бъде открита. Павел заяви: „А когато Бог, Който от утробата на майка ми беше ме отделил и призовал чрез Своята благодат, благоволи да ми открие Сина Си, за да Го проповядвам...” (Галатяни 1:15-16).

Павел казва: „Аз имам в себе си много повече от някаква доктрина, която някой е измислил, повече от умствено познание за Христос. Аз имам откровението за това какъв е Христос - откровение за Неговата слава, милост и любов. И това откровение се е превърнало в единствения източник на всичко, което съм и което правя. Това е самата същност на моя живот!” Откровението на Божията слава наистина е чудно. И все пак много хора са превърнали същото това откровение в позволение да грешат. Юда описва хора „... които обръщат благодатта на Нашия Бог в похотливост и се отричат от единствения владетел и Господ Наш Исус Христос” (Юда 4).

Според Павел, такива хора вършат грях: „за да се умножи благодатта” Те всъщност казват: „Ако Бог обича да изразява Себе Си чрез милост и прощаване, тогава аз ще му предоставя всяка възможност. Аз ще върша грях и ще Му позволя да продължава да ме обича, така че благодатта да се умножи. Какво свидетелство ще бъде това за света. Аз ще съм предмет на всичката тази любов, изливаща се от небето!”

Такива хора лесно се забелязват. Тяхното изражение ги издава. Исаия говори за Израилтяните, които „... дразнят славните Му очи. Изгледът на лицето им свидетелства против тях...” (Исаия 3:8-9). Пророкът казва с други думи: „Твоят грях свидетелства против тебе в самия ти поглед и вид. Това, което е в сърцето ти, ще се открие в изражението ти!”

От друга страна, дори и най-отявлените грешници могат да познаят кога „си бил с Исус” Как го разбират? За тях ти изглеждаш необичайно! Те казват: „Ти си различен. Ти се държиш със смирена увереност и спокойствие. И нищо относно теб не е скрито. В очите ти няма тъмни кътчета, няма потайност. Не изглежда да таиш някакъв яд или горчивина. В противен случай щяхме да разберем. Животът ти е една отворена книга!”

Грехът, обаче, има специфичен изглед. Никаква усмивка не може да го прикрие. И гласът му е със звук на празнота - ехото на „мед що звънти и кимвал що дрънка.” Но тези, които са възприели славата на Бог са променяни всеки ден. Тяхното изражение става все по-близко и по-близко до това на Исус!

Откровението, което получи Моисей беше славно, но то беше нещо отминаващо

Блясъкът, който се излъчваше от лицето и сърцето на Моисей беше резултатът от съзирането само на малка част от пълнотата на Божията същност. Въпреки това, когато Израилтяните видяха промяната в изражението на Моисей, те знаеха, че той беше получил свръхестествено преживяване. Неговата сестра, брат и останалите възкликнаха: „Този човек е бил лице в лице с Бога. Той е бил отвъд!”

Днес ние имаме нещо много по-славно от това, което дори Моисей имаше. Ние всъщност докосваме и държим Божията слава. „Това, което беше отначало, което чухме, което видяхме с очите си, което изгледахме и което ръцете ни попипаха, за Словото на Живота” (1 Йоан 1:1).

Йоан казва тук: „Бог ни разкри пълнотата на Своята слава в Христос. Ние видяхме Неговата слава въплътена в една личност. И Ние разговаряхме с Него. Ние дори Го докосвахме!”

Днес ние не само виждаме пълнотата на Божията слава - но сега тя пребъдва в нас! Неговата слава изгрява в сърцата ни: „Понеже Бог, Който е казал на светлината да изгрее из тъмнината, Той е, Който е огрял в сърцата ни, за да се просвети света с познаването на Божията слава в лицето Исус Христово” (2 Коринтяни 4:6)

Павел казва тук: „Исус Христос, Бог в плът, въплъщава всичко, което е Бог. И докато знаем, че Бог е благодат, любов, милост, благодат и дълготърпение, ние можем да бъдем уверени, че това е и същността на Христос. Докато Исус живее в нашите сърца, ние знаем, че славата на Бог не е просто някъде в космоса. Не - пълнотата на Неговата слава е в нас чрез присъствието на Христос!”

„Защото Божията благодат, спасителна за всичките човеци се яви” (Тит 2:11). Коя е тази благодат? Това е Исус Христос - изпълнен с милост, благодат и любов!

„И ни учи да се отречем от нечестието и от световните страсти и да живеем разбрано, праведно и благочестиво в настоящия свят” (стих 12).

Павел ни казва: „Тази слава, която пребъдва във вас е откровението за Христовата доброта. И ако вие пребъдвате в Него, Неговото откровение ще ви напътства как да живеете свято! То ще ви учи на милост, благодат, нежност и прошка!”

Един от най-важните ефекти от виждането на Божията слава е промяна в нашите взаимоотношения с другите

Веднъж получили откровението за Божията слава, ние не можем да продължим да се отнасяме с другите по стария начин. Всичко трябва да се промени!

Павел ясно предупреждава: „Ако Господ ви е показал колко нежен, внимателен и любящ е Той към вас, тогава по-добре ще е вие да показвате същия този характер на Бог към другите.”

„Всякакво огорчение, ярост, гняв, вик и хула, заедно с всяка злоба, да се махне от вас; а бивайте един към друг благи, милосърдни; прощавайте си един на друг, както и Бог в Христа е простил на вас” (Ефесяни 4:31-32)

Бог ни казва чрез Павел: „Вие сте видели Моята слава и познавате Моята същност и характер - че Аз съм благ, милостив, дълготърпелив, готов да прощавам. Сега искам от вас да изявите на другите Какъв съм Аз!”

Макар Моисей да имаше това откровение на Божията слава, в един момент той я представи погрешно пред хората. Той стана нетърпелив към Израел поради тяхното непослушание - и гневно удари скалата с тоягата си, сякаш искаше да каже: „Вие, коравовратна банда бунтовници!”

На Бог това никак не се хареса. Щом Той ви разкрие Своята слава - Своята благодат, доброта, благодат и милост - Неговото търпение няма да понесе вашето грешно представяне на славата Му пред другите. И сега Моисей беше представил невярно тази слава пред Израел. В резултат на това, Моисей - един от най-смирените, благочестиви хора в Стария Завет - бе задържан във от Божията пълнота. На него не му беше позволено да влезе в обещаната земя!

Намираме друга илюстрация за това в една от Исусовите притчи. Там Той говори за един слуга, чийто господар му е опростил огромен дълг. Господарят показва към този човек невероятна милост, благодат и прошка. И въпреки това, веднага след като му е било простено, слугата намерил човек, който му дължал малък заем - и започнал да души дължника докато му плати. Същият този, който бе изпитал голяма любов и прощение, не показва никаква милост в замяна!

Исус казва в тази притча: „Вие представяте погрешно любовта на Отца! Той ви е дал частица от Своята невероятна слава чрез Своята благодат и прощаването на греховете ви. И въпреки това, сега, след като сте видели Неговата слава, вие я представяте невярно пред света!”

Това е обобщено в Павловата заповед: „Бъдете милостиви към другите както и Той е бил милостив към вас.” Думата „милост” тук е извлечена от гръцката дума „мизерия” (мизерикордия). Пълното значение на тази дума е: „да взема присърце мизерията на някого с намерение да му давам утеха и помощ.” Да бъдеш милостив означава да носиш болката на някой друг!

Точно това е, което нашият Господ прави за нас. Колко пъти Исус е взимал твоята мизерия и страдание, давайки ти в замяна утеха, почивка и прошка? Колко често Той е изтривал сълзите ти и ти е говорил нежни думи, когато ти не си го заслужавал? Той го е правил отново и отново и отново!

Питам те тогава - как може да не ти позволява сърцето да понесеш мизерията и болката на някой, за когото знаеш, че страда? Гръцката дума за „благодат” води началото си от две думи – „вестител” и

„нежно докосване“. Ти вестител на надежда ли си за своите братя и сестри в Христа, предлагайки им слово на надежда от Господа, с нежното докосване на утехата? Според Писанията, всичко, което трябва да направиш, за да бъдеш Негов вестител на любовта, е да представиш на другите Какъв е Исус!

Думата „състрадание“ означава „да бъдеш засегнат, докоснат от нищетата на другите с намерението да направиш нещо за това.“ Това не означава да приближаваш някой, който е в грях и да му казваш, „Имам слово от Небето за теб, братко. В живота ти има грях!“

Ако това е така, той и без това вече го знае. И той вероятно ще ти отговори с вика на Еремия: „Моля те, не ме изобличавай в гнева си, да не би да ме довършиш. Достатъчно вече съм паднал. Не ме довършвай!“

Ако ти си получил откровение за Господната слава, ти знаеш какво означава да вкусиш Неговата любов, милост и прошка. И ти си променян от тази слава. Сега Исус казва, вземи тази слава и огрей с нея света около теб. Време е да действаш с любов, както и твоя Господ непрестанно е постъпвал към теб!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

Този материал е предназначен единствено за лична употреба и не се позволява публикуването му в други web страници. Lorain County Free-Net Chapel притежава изключителните права от World Challenge, Inc. да публикува тези послания в своята web страница. Можете свободно да зареждате, копирате, печатате и размножавате тези послания, но без да ги публикувате на друго място в Интернет. Можете обаче да включвате връзки към това място, които да водят до тези послания.